

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Editorial

Το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου, «Καταληψίας», είναι αποτέλεσμα συνεργασίας των αυτοοργανωμένων δομών που βρίσκονται και δραούν στο ΤΕΙ Αθήνας (Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι, Αυτόνομο Σχήμα Σ.Κ.Σ., Κατάληψη Allegro, Πειρατικό Καφενείο).

Εκδίδεται σε τακτά χρονικά διαστήματα και διανέμεται στις καταλήψεις του ΤΕΙ καθώς και σε «μη επιλεγμένες» καταλήψεις, στέκια και αυτοοργανωμένους χώρους στην Αθήνα και ίσως και στον υπόλοιπο ελλαδικό χώρο. Φυσικά διανέμεται ελεύθερα.

Οι τοίχοι έχουν αυτιά...και οι οθόνες μάτια!
σελ. 2

Πειρατικό Καφενείο

Οι Ρόλοι...
σελ. 3-4

Κατάληψη Allegro

Το ζήτημα του μεταναστευτικού:
Ιστορική προσέγγιση (vol. 1)
σελ. 5-10

Αυτόνομο Σχήμα Σ.Κ.Σ.

Ενάντια σε ευρωπαϊκό ενταλμα
σύλληψης και εκδόσεις αγωνιστών
σελ. 11-12

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι

Το ίντερνετ μεθοδευμένα τα τελευταία χρόνια έχει γίνει εστία καταστολής και ελέγχου από κρατικά ή από ιδιωτικά συμφέροντα. Πολύ συχνά, άλλωστε, βλέπουμε την αγαστή συνεργασία κρατών με πολυεθνικές (π.χ. ΤΤΙΡ) για να εξασφαλίσουν εξουσία και λεφτά αντίστοιχα. Βρίσκοντας κατά καιρούς διάφορες προφάσεις φτιάχνουν νόμους κομμένους και ραμμένους στα μέτρα τους, που τους χρησιμοποιούν για να καταργήσουν κάθε δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης πληροφοριών αλλά και έκφρασης. Αυτό, βεβαία, γίνεται με τεράστια οφέλη από πολυεθνικές που δρουν εντός του ίντερνετ (google* , yahoo, microsoft , facebook , youtube, κλπ), οι οποίες συνεργάζονται με κυβερνήσεις ή μυστικές υπηρεσίες και τους πωλούν, ή πολλές φορές τους παρέχουν, αφιλοκερδώς τα προσωπικά δεδομένα των χρηστών τους.

Ο espiv.net είναι ένας πάροχος διαδικτυακών υπηρεσιών επικοινωνίας, που προσφέρει τεχνικές υποδομές. Από τεχνικής άποψης, οι υπηρεσίες που παρέχει είναι:

- Φιλοξενία blogs
- Λογαριασμοί email
- Λίστες ταχυδρομείου (mailing lists)
- Ανταλλαγή αρχείων
- Δημιουργία κωδικού htaccess

Ο espiv.net είναι ένα εγχείρημα της αυτόνομης κολεκτίβας cybrigate.org, που λειτουργεί ερασιτεχνικά και παρέχει διαδικτυακές υπηρεσίες εθελοντικά. Το εγχείρημα αυτό εναντιώνεται σε κάθε μορφή ιεραρχημένης κοινωνικής κατασκευής, σε λογικές κέρδους, σε λογικές χειραγώγησης, σε οποιαδήποτε μορφή ρατσισμού και θρησκευτική προπαγάνδα. Προσφέροντας έτσι ασφαλή, ελεύθερη επικοινωνία και διακίνηση πληροφοριών. Κατά τη δημιουργία mail/blog δε ζητούνται στοιχεία των χρηστών, άρα καθιστάται αδύνατη η καταγραφή και διαχείριση προσωπικών δεδομένων, εφόσον δε γίνεται η ταυτοποίηση τους με φυσικό πρόσωπο.

Το πειρατικό καφενείο στηρίζει ενεργά τον espiv.net, δομώντας μια σχέση αλληλεπίδρασης και εμπιστοσύνης και χρησιμοποιώντας εξ' ολοκλήρου τις υπηρεσίες του. Στο εσωτερικό του Πειρατικού Καφενείου βρίσκονται φυλλάδια ενημέρωσης για τον espiv.net και κουτί για την οικονομική ενίσχυσή του. Η σχέση του πειρατικού καφενείου με τον espiv.net είναι σχέση αλληλεγγύης κι όχι εκμετάλλευσης.

*Fuck google, ask duckduckgo.com

peiratikokafeneio.espivblogs.net
peiratikokafeneio@espiv.net

Οι ρόλοι...

Σκοπό μιας οργανωμένης κοινωνίας αποτελεί η ειρηνική ικανοποίηση των ατομικών και συλλογικών επιθυμιών. Αυτό επιτυγχάνεται με την πραγμάτωση ρόλων και τη μιμητική συμπεριφορά στη σκιά των κυρίαρχων προτύπων, καθορίζοντας έτσι τη θέση, τη συμπεριφορά και την ταυτότητα. Αυτή η διαδικασία ένταξης στην υποκριτική των κοινωνικών στερεοτύπων οδηγεί στην καταστροφή του προσωπικού βιώματος και στην αποδοχή από τις κοινωνικές νόρμες.

Από τα πιο ισχυρά παραδείγματα προκαθορισμένων ρόλων είναι ο ρόλος καθηγητή-μαθητή. Ο ρόλος του καθηγητή έχει διαμορφωθεί από την κοινωνία ως αυθεντία, είναι ο αδιαμφισβήτητος κάτοχος της γνώσης, ο εκπαιδευτής, ο διαμορφωτής των κοινωνικών αξιών, δεξιοτήτων και ικανοτήτων, ενώ παράλληλα, ο μισθός του αντιστοιχεί στο “επίπεδο” των γνώσεων που μεταδίδει. Ο μαθητής είναι ο παθητικός δέκτης των γνώσεων, υποχρεωμένος να τις δέχεται, να συμφωνεί στον τρόπο μετάδοσής τους, αλλά και σ’ αυτές καθεαυτές και να καταβάλλει χρηματικό αντίτιμο, έμμεσα ή άμεσα, έναντι των γνώσεων αυτών. Αποτέλεσμα αυτών είναι η σχέση καθηγητή-μαθητή να είναι κάθετη ιεραρχική, μονόπλευρη σε επίπεδο ανταλλαγής γνώσεων, χρηματική αλλά και υποχρεωτική.

Ο ρόλος καθηγητή-μαθητή είναι εξαπλωμένος σε όλο το φάσμα μετάδοσης των γνώσεων από την εκμάθηση της γλώσσας μέχρι και της μουσικής και με βάση αυτόν έχει αναπτυχθεί το σύστημα διδασκαλίας. Έτσι, η διαδικασία μετάδοσης της γνώσης γίνεται με τη βοήθεια προκαθορισμένης και ελεγχόμενης ύλης, αλλά και χρόνου διεκπεραίωσής της, την οποία ο μαθητής πρέπει να αποδεχθεί και να περιοριστεί στην εκμάθηση -μόνο- αυτής, με αποτέλεσμα να οριοθετεί τις γνώσεις του σε συγκεκριμένα πρότυπα μουσικής. Πολύ συχνό, επίσης, φαινόμενο είναι αυτό της παρότρυνσης των μαθητών να δίνουν εξετάσεις στην ύλη που έχουν διδαχθεί ή και μακροπρόθεσμα τις εξετάσεις πτυχίου/ διπλώματος με σκοπό την επιβεβαίωση του γνωσιακού τους επιπέδου από τα κυρίαρχα καθορισμένα μουσικά επίπεδα. Συνέπεια αυτού του συστήματος διδασκαλίας είναι η καταστροφή της ελεύθερης μουσικής έκφρασης, αλλά και της δημιουργίας και η αντιμετώπιση της μουσικής γνώσης κυρίως ως μέσο επαγγελματικής αποκατάστασης.

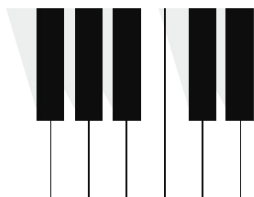
Αντιτιθέμενοι/-ες στο “πρότυπο” σύστημα εκμάθησης της μουσικής γνώσης αντιπροτείνουμε την ισοπέδωση των δημιουργημένων ιδανικών και την καταστροφή του ρόλου καθηγητή-μαθητή. Έτσι, οι σχέσεις μας στα αυτομορφωτικά μουσικά μαθήματα είναι οριζόντιες και αντι-ιεραρχικές, καθώς κανένας/καμία δε θεωρεί τον εαυτό του/της καθηγητή-αυθεντία ή μαθητή-παθητικό δέκτη. Στην προσπάθεια ολικής κατάλυσης των ρόλων και του “πρότυπου” συστήματος επιλέγουμε η ύλη και ο τρόπος ανταλλαγής των γνώσεων να μην είναι καθορισμένα, αλλά να διαμορφώνονται από τα άτομα του μαθήματος. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η ελευθερία έκφρασης και η δημιουργία, καθώς δεν υπάρχουν κανονισμοί, περιορισμοί, διαχωρισμοί και υποχρεώσεις. Παράλληλα, το χρηματικό αντίτιμο δεν είναι κάτι που επηρεάζει τις σχέσεις μας, διότι τα μαθήματα γίνονται ελεύθερα, αποφεύγοντας τους οικονομικούς διαχωρισμούς και τις αποκλίσεις. Έτσι, οι σχέσεις μας δεν είναι χρηματικές και πελατειακές, παρά μόνο προσωπικές.

Οι ρόλοι...

Έχοντας τα παραπάνω ως κάποια κύρια χαρακτηριστικά μας αποβλέπουμε στην πλήρη απορύθμιση του συστήματος διδασκαλίας και βασιζόμαστε στη αυτοδιαχείριση και την αυτομόρφωση της μουσικής γνώσης.

Κατάληψη
allegro

allegro@espiv.net

Το ζήτημα του μεταναστευτικού: Ιστορική προσέγγιση (vol. 1)

Γιατί αποφασίσαμε να γράψουμε αυτό το κείμενο.

Το παρόν κείμενο αποτελεί το πρώτο μέρος μιας συζήτησης σε σχέση με το μεταναστευτικό και έχει στόχο να φωτίσει το ιστορικό υπόβαθρο της σημερινής συγκυρίας, κατά την οποία παρατηρείται αύξηση τόσο των μεταναστευτικών ρευμάτων στην Ευρώπη όσο και του δημόσιου λόγου, που κατακλύζεται από τη συζήτηση για το μεταναστευτικό και την ισλαμοφοβική προπαγάνδα των ΜΜΕ. Στο κείμενο κυρίως εξετάζεται το φαινόμενο του οριενταλισμού*, τον τρόπο δηλαδή που αναπαρίσταται η Ανατολή στα μάτια του Δυτικού κόσμου και η χρήση αυτής της εικόνας για την ανενόχλητη, «κοινωνικά αποδεκτή», επέμβαση της δύσης στα ανατολικά κράτη, καθώς και τη διαχείριση των πληθυσμών που εισέρχονται από αυτά τα κράτη στον ευρωπαϊκό χώρο, που θα αναλυθεί στο δεύτερο μέρος του κειμένου.

«Οριενταλισμός»

Ο όρος χρησιμοποιήθηκε αρχικά προκειμένου να σημάνει τον ειδικό πανεπιστημιακό κλάδο που είχε ως αντικείμενο μελέτης τις Ανατολικές Γλώσσες κατ' αντίστοιχο τρόπο με την ελληνική και τη λατινική, όμως στη χρήση του Έντουαρντ Σαιντ διευρύνεται προκειμένου να δηλώσει το σύνολο των επιστημονικών, λογοτεχνικών ή άλλων αναπαραστάσεων της Ανατολής μέσα στη δυτική κουλτούρα. πολιτισμένη Δύσης σκοταδιστική Ανατολή

Πολιτισμένη Δύση VS σκοταδιστική Ανατολή

Θεωρούμε, ότι τα σημερινά γεγονότα δεν μπορούμε να τα δούμε ξεκομμένα από την ιστορία τους. Από όταν η Δύση επιβλήθηκε οικονομικά και στρατιωτικά στην Ανατολή άρχισε να επικρατεί μια εσκεμμένη παρουσίασή της σαν μια πολιτισμικά κατώτερη κοινωνία και πως να μην συνέβαινε αυτό, από τη στιγμή που χρειαζόταν μια ηθική νομιμοποίηση για να την εκμεταλλευτεί. Από τότε, αυτή η όψη της Ανατολής παγειώθηκε και χρησιμοποιήθηκε για κάθε δυνατό λόγο, που θα μπορούσε να φανεί χρήσιμος στη Δύση, όχι μόνο για τις αποικιοκρατίες και την οικονομική απομύζηση των εδαφών σ' αυτές, αλλά και για τον έλεγχο των πληθυσμών. Η Δύση, για να τεκμηριώσει τη δική της πολιτιστική ταυτότητα, χρειαζόταν να κατασκευάσει μια άλλη υποδεέστερη. Αλλωστε, για να υπάρξει μια ιδανική και οργανωμένη κοινωνία, πρέπει να εντίνεται το χάσμα ανάμεσα στην Ανατολή και στη Δύση, για να υπάρχει το καλό και το κακό παράδειγμα. Κι έτσι, φτάνουμε στο σήμερα να βλέπουμε τις συγκρούσεις να παρουσιάζονται σαν πολιτισμική σύγκρουση Ανατολής - Δύσης, ενώ στην ουσία πρόκειται για σύγκρουση οικονομικών-γεωπολιτικών συμφερόντων. Ουσιαστικά, βλέπουμε τη διαφορετική αντιμετώπιση και χρήση των ίδιων γεγονότων ανάλογα με τη συγκυρία και το τι έχει να κερδίσει κάθε κράτος απ αυτό, που παρουσιάζουν τρομερές αντιφάσεις.

Πριν την κατάρρευση της ΕΣΣΔ, οι ΗΠΑ, για παράδειγμα, παρουσίαζαν τον Οσάμα Μπιν Λάντεν τότε σαν μέγα μαχητή της δημοκρατίας, ο οποίος αφού πολέμησε τη σοβιετική εισβολή στο Αφγανιστάν (με τη βοήθεια αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών και κεφαλαίων που μεταφέρονταν μέσω της Σαουδικής Αραβίας) ξεκίνησε τη νέα μάχη για την ανοικοδόμησή του με την κατασκευαστική του εταιρεία. Όταν βέβαια αυτός ο στενός συνεργάτης των ΗΠΑ έριξε τους δίδυμους πύργους έπαψε να είναι μαχητής της δημοκρατίας και έγινε τρομοκράτης. Η ιστορία επαναλαμβάνεται με τις δυνάμεις των τζιχαντιστών, που εξόπλιζαν οι ΗΠΑ και η Γαλλία, (πάλι με χρήματα της Σαουδικής Αραβίας), οι οποίοι τώρα, από μαχητές για την ανατροπή του Καντάφι και του Άσαντ, γίνονται φανατικοί ισλαμιστές (φονταμενταλιστές).

Ο Δυτικός κόσμος δεν επιφυλάσσει την ίδια αντιμετώπιση για όλα τα αραβικά κράτη, με απτό παράδειγμα τη Σαουδική Αραβία, η οποία είναι η κατεξοχήν σύμμαχος της Δύσης. Πρόκειται για ένα κράτος, το οποίο παρουσιάζεται σαν εξαίρεση στην απολίτιστη Ανατολή. Στην πραγματικότητα όμως, αποτελεί το μοναδικό κράτος με επίσημο πολίτευμα την «απόλυτη μοναρχία», στο οποίο η νομοθεσία είναι άκρως καταπιεστική με αιχμή την αντιμετώπιση των γυναικών (φορούν την λεγόμενη *niqab*, με την οποία επιτρέπεται να φαίνονται μόνο τα μάτια, απαγορεύεται να οδηγήσουν, να ψηφίσουν, να κυκλοφορούν χωρίς τον κηδεμόνα τους έξω κ.α.)

ISIS

Οι ευνοϊκές συνθήκες για τη δημιουργία του ISIS προκύπτουν από την αποσταθεροποιημένη και κατά καιρούς εμπόλεμη κατάσταση που υπάρχει εδώ και χρόνια στη Μέση Ανατολή (π.χ. Ιράκ – Ιράν, Παλαιστίνη – Ισραήλ), η οποία τροφοδοτήθηκε και από τις επεμβάσεις του Δυτικού κόσμου, όπως ήταν η εισβολή στο Ιράκ από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους της, ενισχύοντας μεταξύ άλλων το εμφυλιακό κλίμα μεταξύ σιιτών και σουνιτών.

Το 2010 ξεκίνησαν αντιστάσεις ενάντια στα καταπιεστικά καθεστώτα στην Μέση Ανατολή και την βόρεια Αφρική. Στην αρχή, ξέσπασε εξέγερση στην Τυνησία και την Αίγυπτο και στη συνέχεια εμφύλια σύρραξη στη Λιβύη, εξεγέρσεις στο Μπαχρέιν, τη Συρία και την Υεμένη. Το κομβικό σημείο, όμως, για τον εξοπλισμό του σημερινού ISIS ήταν η νατοϊκή επέμβαση στη Λιβύη για την ανατροπή του Μουαμάρ Καντάφι. Συγκεκριμένα, στη Λιβύη ο οπλισμός κατέληξε σε τοπικές οργανώσεις που συνδέονται άμεσα με την Αλ Κάιντα, αλλά και σε χιλιάδες μισθοφόρους που κατέφθασαν στην περιοχή για να πολεμήσουν το δικτατορικό καθεστώς του Καντάφι.

Η ολοκληρωτική κατάρρευση του κράτους στη Λιβύη επέτρεψε στις ομάδες των ακραίων ισλαμιστών και μισθοφόρων να ανασυνταχθούν, ενώ ξεκίνησε η μεγάλη έξοδος βαριά οπλισμένων ομάδων προς γειτονικές χώρες.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Μάλι, στο οποίο επέστρεψαν μαχητές, (κυρίως Τουαρέγκ), που πολέμησαν στο στρατόπεδο του Καντάφι, αλλά και τζιχαντιστές που εξοπλίστηκαν από τους μηχανισμούς της CIA και άλλων μυστικών υπηρεσιών.

Η εδραίωση του ISIS ξεκίνησε το 2011 από το Ιράκ και τη Συρία.

Στο Ιράκ πήρε τον αμερικανικό οπλισμό του ιρακινού στρατού, ο οποίος εγκατέλειψε σχεδόν αμαχητί αρκετές μεγάλες πόλεις.

Στη Συρία τα χρήματα και ο οπλισμός έφτασαν μέσα από ένα δαιδαλώδες δίκτυο, υπό την εποπτεία της CIA, στο οποίο συμμετείχαν η Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, ενώ ενεπλάκησαν η Τουρκία και η Ιορδανία, αλλά ακόμη και η Κροατία.

Φονταμενταλισμός

Στη συζήτηση για τον αραβικό κόσμο συναντάμε συχνά τον όρο του φονταμενταλισμού, που σχεδόν πάντα με άλλες συνοδευτικές παραστάσεις μας οδηγεί να σκεφτούμε τον ισλαμικό φονταμενταλισμό. Αξίζει να σημειώσουμε, ότι μετά το τέλος της κομμουνιστικής απειλής έπρεπε να βρεθεί ο διάδοχος της σε μία νέα εξωτερική απειλή, που ακούει πλέον στο όνομα Ισλάμ. Ο φονταμενταλισμός, παρ' ότι έχει μια θρησκευτική υπόσταση είναι ένα φαινόμενο πρωτίστως πολιτικό και θα μπορούσαμε να πούμε ότι έχει πολλές ομοιότητες με τον εθνικισμό. Σαφώς, βέβαια, υπάρχει και ισλαμικός φονταμενταλισμός, όπως και χριστιανικός φονταμενταλισμός, ο οποίος ξεκινάει από τις σταυροφορίες και φτάνει μέχρι τις αναβιώσεις εθνοκεντρικών και νεοπαραδοσιακών αντανάκλαστικών, την επιθετική ξеноφοβία και τον ομοφοβικό ρατσισμό.

Ο ισλαμικός φονταμενταλισμός εκφράζεται από τη χρήση μιας ειδικής θρησκευτικής ρητορικής, η οποία επικαλείται την ισλαμική κληρονομιά των αραβικών λαών, για να επιτεθεί στις αξίες της Δύσης, οι οποίες ταυτίζονται με τον ιμπεριαλισμό και το αποικιοκρατικό πνεύμα, ενώ επιζητεί στην πράξη μια επαναφορά σε ισχύ του ισλαμικού νόμου, τον Σαρία. Φονταμενταλιστικά κράτη, με αυτήν την έννοια, μπορούν να θεωρηθούν το Ιράν, το Αφγανιστάν, το Σουδάν, ενώ αντίστοιχα δυναμικά κινήματα με βίαιη δράση αναπτύσσονται στην Αλγερία, την Αίγυπτο, την Ιορδανία, τη Σαουδική Αραβία και την Τουρκία, χώρες δηλαδή, που είναι οι κατεξοχήν σύμμαχοι της Δύσης. Εκείνο, όμως, που σκοπίμως προβάλλεται από τη Δύση είναι η άποψη ενός συμπαγούς Ισλάμ. Πράγμα, το οποίο δεν ισχύει, καθώς μέσα στο Ισλάμ συναντάμε αναρίθμητα ρεύματα και αντιθέσεις από το «αντιεξουσιαστικό Ισλάμ» (βλ. Απατρις, τεύχος 29, σελ. 16-19) και τις δημοκρατικές ομάδες που προσπαθούν να αντιπαλέψουν τις διάφορες αδελφότητες του τζιχάντ, μέχρι και τα σκοταδιστικά ρεύματα. Τέλος, καλό θα ήταν να σημειώσουμε, ότι από το 1600 και μετά, το Ισλάμ δεν υπήρξε ποτέ μεγαλύτερος κίνδυνος απ' ότι οι δυτικές χώρες για εκείνες του Ισλάμ.

Γλωσσάρι

Εκκοσμίκευση (18ος - 19ος αιώνας)

Για την εκκοσμίκευση υπάρχουν διάφοροι ορισμοί από διαφορετικές σχολές ερμηνείας. Σε κάθε περίπτωση, η εκκοσμίκευση αφορά στη διάδοση εγκόσμιων (υλιστικών) ή ορθολογικών ιδεών και αξιών, σε αντικατάσταση των θρησκευτικών ή ιερών αξιών και συνιστά την άρνηση της λατρείας του Θεού (όχι την άρνηση της ύπαρξης του Θεού ή του υπερφυσικού άρα και κάποιου είδους θρησκείας). Είναι η άρνηση του ανθρώπου ως λατρευτικού όντος, ως όντος για το οποίο η λατρεία

είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωση της ανθρώπινης ιδιότητάς του. Αφορά στην κατάφαση της αυτονομίας του κόσμου, της αυτάρκειας του με όρους λόγου, γνώσης και δράσης.

Το ζήτημα του μεταναστευτικού: Ιστορική προσέγγιση (vol. 1)

Στη διάρκεια της νεωτερικότητας από τα τέλη του 18ου αιώνα και μετά (διαφωτισμός, ορθολογισμός, επιστήμες, πλουραλισμός, πολιτική θεωρία των ίσων ευκαιριών, ο άνθρωπος ως κύριος του εαυτού του και της μοίρας του, εθνικά αστικά κράτη στη δύση μετά τις επαναστάσεις σε Αγγλία, Αμερική και Γαλλία, «λαϊκή κυριαρχία» μέσω της εκλογής κοινοβουλευτικών αντιπροσώπων αντί των «ελέω Θεού βασιλέων»), η εκκοσμίκευση αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία αναπτύχθηκε η κριτική για τον θεολογικό λόγο ως μια μορφή ψευδούς συνείδησης. Στη βάση αυτή ο άνθρωπος (και όχι ο Θεός) εμφανίζεται ως αυτοσυνείδητος δημιουργός της ιστορίας και ως το επίκεντρο της γνώσης αναφορικά με τη φύση και την ιστορία.

Ισλάμ (στα αραβικά: «υποταγή»)

Μονοθεϊστική θρησκεία, η οποία διαμορφώθηκε με το κήρυγμα και τη δράση του Προφήτη Μωάμεθ στις αρχές του 7ου αιώνα. Σύμφωνα με το Ιερό Κοράνιο, ο Μωάμεθ είναι «Προφήτης» και «Απόστολος του Θεού», «ο τελευταίος αγγελιοφόρος» του Θεού, ο οποίος στάλθηκε για να αποσαφηνίσει τις γραφές στους πιστούς. Απόμια οπτική, ωστόσο, το Ισλάμ δεν είναι μια νέα θρησκεία αλλά ένα νέο ΜΗΝΥΜΑ. Για τους μουσουλμάνους, είναι η «τελείωση» της ιουδαιοχριστιανικής παράδοσης που μέχρι τότε ήταν «ατελείς» εκφάνσεις. Το Κοράνι σε αντίθεση με την Τόρα (ιουδαϊσμός) και το Ευαγγέλιο (χριστιανισμός) δεν είναι λόγος περί Θεού αλλά ο λόγος του Θεού. Ως θρησκεία που γεννήθηκε στις γραμμές των αράβων, το Ισλάμ επηρέασε (και επηρεάστηκε από) την ιστορική διαδρομή των αραβικών πληθυσμών μέσσατου αιώνες και μέχρι τις μέρες μας.

Σουνίτες / Σίιτες

Διαφορετικοί κλάδοι του Ισλάμ που προέκυψαν μετά το θάνατο του Μωάμεθ (632μχ) σχετικά με τη διαδοχή στην ηγεσία. Οι Σουνίτες, που αριθμούν το 90% περίπου των μουσουλμάνων, προέρχονται από την τάση που υποστήριξε και υποστηρίζει ότι δεν χρειάζεται η διαδοχή του Προφήτη να είναι κληρονομική. Αντίθετα, οι Σίιτες (με επιρροή στο 10% περίπου του μουσουλμανικού πληθυσμού) υποστηρίζουν την κληρονομική διαδοχή. Η διαμάχη εκδηλώθηκε ήδη κατά την επιλογή του πρώτου διάδοχου. Ένα συμβούλιο γερόντων εξέλεξε τον πρώτο χαλίφη (ο 2ος τη τάξει) χωρίς να επιλέξει τον Αλί (σουνιτική θέση), σύζυγο της κόρης του Μωάμεθ και μοναδικού εν ζωή ενήλικα άρρενα συγγενή του (σιιτική θέση). Μέσα στους αιώνες οι δύο διαφορετικοί αυτοί κλάδοι ανέπτυξαν και διαφορετικές αναγνώσεις του Ισλάμ, όπως συμβαίνει σε όλες τις θρησκείες αλλά και στα πολιτικά ρεύματα.

Sharia (Σαρία)

Ισλαμικός νόμος, ο νόμος του Θεού, η συγκρότηση της καθημερινής ζωής των πιστών αλλά και ολόκληρης της κοινωνικής ζωής με βάση τις διδαχές-επιταγές του Κορανίου, στο πλαίσιο ενός ισλαμικού κράτους. Βασικό στοιχείο του Ισλάμ είναι ότη θρησκευτική κοινότητα είναι και πολιτική κοινότητα. Ο διαχωρισμός κράτους-εκκλησίας, τον 19ο αιώνα, υπήρξε ένα αυστηρά ευρωπαϊκό-βορειοαμερικάνικο φαινόμενο, στο πλαίσιο του διαφωτισμού, της εκκοσμίκευσης, της νεωτερικότητας, που επιχειρήθηκε να «εξαχθούν»-επιβληθούν με αποικιοκρατικούς

Το ζήτημα του μεταναστευτικού: Ιστορική προσέγγιση (vol. 1)

όρους στους «απολίτιστους-βάρβαρους» του υπόλοιπου πλανήτη για τη «διαφώτιση» και τον «εκπολιτισμό» τους.

I.S. (ισλαμικό κράτος ή χαλιφάτο)

Το κράτος που ιδρύεται, συγκροτείται και οργανώνεται με βάση τον νόμο του Θεού, τον ισλαμικό νόμο, τη Σαρία. Ισλαμικό κράτος έχει ανακηρυχθεί από σαλαφίτες σουνίτες, από τις 29/6/2014, οι περιοχές της Συρίας και του Ιράκ, με χαλίφη τον Αμπού Μπακρ αλ-Μπαγκντάντι, στο πρότυπο του ισλαμικού κράτους της Σαουδικής Αραβίας. Αντιστοίχως το I.S. έχει εμφανιστεί και ελέγχει περιοχές της Λιβύης ενώ επιδιώκει επιρροή και σε άλλα σημεία σουνίτικων πληθυσμών. Ισλαμικό κράτος, έχει εγκαθιδρυθεί από το 1979 και στο Ιράν, κατά τη διάρκεια μιας κοινωνικής επανάστασης που ελέγχθηκε από την θρησκευτική ηγεσία του Χομεϊνί, μετά και την εκκαθάριση της ηγεσίας των κομμουνιστών. Η περίπτωση, όμως, του ιρανικού ισλαμικού κράτους έχει πολλές ιδιαιτερότητες (οι οποίες είναι αδύνατο να διερευνηθούν σε βάθος στο συγκεκριμένο κείμενο), δεδομένου ότι προέρχεται από τον σιιτικό κλάδο του Ισλάμ και επιβλήθηκε σε μια κοινωνία έντονα εκδυτικισμένη ήδη στα τέλη της δεκαετίας του '70, η οποία μέσα στην ιστορική της διαδρομή έχει

υπάρξει κόμβος ιδεών και πολιτισμικών επιμειξιών, λόγω των εμπορικών περασμάτων από την ανατολή προς τη δύση και τη σημαντική γεωστρατηγική της θέση. Το ισλαμικό κράτος-χαλιφάτο πέρα από αντιδραστικός-σκοταδιστικός-συγκεντρωτικός τρόπος κοινωνικής συγκρότησης έχει και εγγενείς αδυναμίες στην αντιπαράθεσή του με τον καπιταλισμό και τις δυτικές δημοκρατίες. Είναι ένα προκαπιταλιστικό σύστημα κοινωνικής οργάνωσης που προτείνει-εγκαθιδρύει έναν αναχρονισμό, μια επιστροφή προς τα πίσω, τον οποίο ο καπιταλισμός και η δυτική δημοκρατία μπορούν σχετικά εύκολα (και όχι μόνο με στρατιωτικούς-κατασταλτικούς όρους)

να χειριστούν, να αντιμετωπίσουν, να χειραγωγήσουν. Γιατί δεν ανοίγει δυνατότητες προς τα εμπρός αλλά εξελίσσεται από την αρχή της γέννησής του μέσα σε πεπερασμένα-παρωχημένα ιστορικά όρια (γι' αυτό για παράδειγμα και η εξόφθαλμη αντίφαση να «δουλεύουν» τόσο πολύ με το ίντερνετ οι πλέον φανατικοί ισλαμιστές).

Φονταμενταλισμός

Ο όρος φονταμενταλισμός προέρχεται από το λατινικό *fundamentum*, που σημαίνει «θεμέλιο» και χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά τέλη του 19ου με αρχές του 20ου αιώνα από τους υποστηρικτές του, με σκοπό να περιγράψει ένα συγκεκριμένο ρεύμα θρησκευτικών απόψεων στο πλαίσιο της σύγκρουσης που είχε ξεσπάσει στις τάξεις της αμερικάνικης προτεσταντικής κοινότητας μεταξύ πουριτανών και νεωτεριστών. Ανάμεσα στα 1910 και 1915 οι ευαγγελιστές προτεστάντες δημοσίευσαν μια σειρά από επιφυλλίδες με τίτλο «Τα θεμέλια» (*The Fundamentals*), στις οποίες

υποστήριζαν το αλάθητο της Βίβλου ή την κατά γράμμα ερμηνεία της ενάντια στις «σύγχρονες» ερμηνείες του χριστιανισμού. Βασικά χαρακτηριστικά του φονταμενταλισμού είναι η επιστροφή και η τυπολατρική εμμονή στην παράδοση (στα θεμέλια), η άρνηση κάθε ανανέωσης και μεταρρύθμισης, η απαίτηση για κάθαρση και αποκατάσταση. Αφορά στις μονοθεϊστικές θρησκείες

και στα διάφορα ρεύματά τους αλλά ομοιάζει πολύ με αντίστοιχες «συζητήσεις» και διχοτομήσεις στο εσωτερικό πολιτικών ρευμάτων γύρω από τις «ορθόδοξες» ερμηνείες ανατρεπτικών στοχαστών ή αντιθέτως τις ανανεωτικές, εκσυγχρονιστικές ή μεταρρυθμιστικές προσεγγίσεις.

Τζιχάντ

Ο διεθνής σήμερα όρος Τζιχάντ είναι αραβική λέξη που σημαίνει γενικά «αγώνας», «προσπάθεια», το να μοχθεί κανείς με όλες του τις δυνάμεις ή να αντιμάχεται οποιοδήποτε αντικείμενο αποδοκimasίας. Εκείνοι που εμπλέκονται σε τζιχάντ καλούνται μπουτζαχεντίν. Ο όρος τζιχάντ αποδίδεται συχνά ως «ιερός πόλεμος», ωστόσο υπάρχουν αρκετοί αναλυτές σε ανατολή και δύση που υποστηρίζουν ότι η απόδοση αυτή είναι λανθασμένη. Από την εποχή του Μωάμεθ, οι λόγιοι του Ισλάμ διέκριναν συνολικά περισσότερες από 14 κατηγορίες τζιχάντ, με αποτέλεσμα η έννοιά της να μην ταυτίζεται απλοϊκά με εκείνη του πολέμου, όπως συχνά πιστεύεται σήμερα. Σύμφωνα με αρκετούς μελετητές η εχθροπραξία αποτελεί μόνο μία από τους διαφορετικούς τύπους τζιχάντ. Πολλές ισλαμικές οργανώσεις έχουν επιλέξει ως τίτλο τη λέξη τζιχάντ. Οι επιθετικοί προσδιορισμοί που χρησιμοποιούνται ενισχύει την άποψη ότι η «τζιχάντ» ως έννοια από μόνη της δεν έχει μονοσήμαντη ερμηνεία.

Βιβλιογραφικές αναφορές

1. Φώτης Τερζάκης, Ανορθολογισμός, φονταμενταλισμός και θρησκευτική αναβίωση, Τα χρώματα της σκακίερας, οι εκδόσεις των συναδέλφων, 2013
2. Απατρис, τεύχος 29, σελ. 16-19, http://issuu.com/apatris_news/docs/apatris_29_web
3. Άρης Χατζιστεφάνου, Η γέννηση και η εδραίωση του σημερινού ISIS, <http://info-war.gr/40985-2/>
4. Basse class, τεύχος 2, γλωσσάρι, <https://thersitis.espiv.net/index.php/2016-01-04-22-01-47/2016-01-04-22-05-16/71-basseclasse2>

αυτόνομο **σχήμα**

Σχολής Καλλιτεχνικών Σπουδών | assgtps.espivblogs.net

Ενάντια σε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και εκδόσεις αγωνιστών

Για τη βιωσιμότητα του κράτους απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη μιας κοινωνίας υποταγμένης στις ορέξεις των εκμεταλλευτών, η οποία έχει γαλουχηθεί προς προάσπιση αυτών. Καθώς η εγχώρια εξουσία αυξάνεται και θωρακίζεται, το διεθνές κεφάλαιο ισχυροποιείται, εξαπλώνεται και ξεκινάει μια προσπάθεια επικοινωνίας μεταξύ των κρατών, για τη διατήρηση των «κεκτημένων» τους, αλλά και την ισχυροποίηση της δύναμής τους. Σε αυτήν την περίπτωση, βρισκόμαστε αντιμέτωποι όχι μόνο ενάντια στην τοπική εξουσία, αλλά και στο διεθνές κράτος και κεφάλαιο, τα οποία σε ένα πλαίσιο συνεργασίας και στην προσπάθεια δημιουργίας «καλών» σχέσεων καταστέλλουν τα εξεγερμένα κομμάτια της κοινωνίας με τη χρήση διαφόρων μέσων, όπως αυτό της έκδοσης.

Νομοθετικά το ένταλμα κυβερνητικής εκδόσεως ξεκίνησε από ρήτρα περί εκδόσεως του Συντάγματος των ΗΠΑ. Παρ'όλο αυτά, η βάση για το Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης τέθηκε το 2001 με την 1η ευρωπαϊκή σύνοδο για την τρομοκρατία στη Μαδρίτη, αφού είχαν προηγηθεί διεθνείς κινητοποιήσεις ενάντια στη παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας, όπως ήταν η Ζαπατίστικη εξέγερση και η εξέγερση στο Σιάτλ και στην Πράγα. Μετέπειτα καταχωρήθηκε στο ελληνικό δίκαιο με την ψήφισή του το 2004 από το ελληνικό κοινοβούλιο. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι η απόφαση δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ε.Ε., που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη προσώπου, το οποίο βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε., εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, προκειμένου είτε να εκδικαστεί είτε εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία του στερούν την ελευθερία.

Η πρώτη φορά που τέθηκε σε λειτουργία η παραπάνω νομοθεσία με πολιτική στόχευση ήταν το 1999, που ο Αμπντούλαχ Οτζαλάν, ιδρυτής του εργατικού κόμματος στο Κουρδιστάν (PKK), εκδόθηκε στην Τουρκία με τη βοήθεια του ελληνικού κράτους. Μετέπειτα από αρνήσεις παροχής πολιτικού ασύλου από κράτη της Ε.Ε., στις 2 Φεβρουαρίου 1999 ο Οτζαλάν βρίσκεται στην Κένυα και κρύβεται στην κατοικία του Έλληνα πρέσβη με τους συντρόφους του. Έντεκα μέρες αργότερα τον επισκέπτεται ο Έλληνας δικηγόρος του, ο οποίος καταφεύγει στην Ευρώπη για βοήθεια. Στις 16 Φεβρουαρίου βρίσκουν τον Κούρδο αγωνιστή να μεταφέρεται με χειροπέδες στην Τουρκία (μέσω μυστικών διαδικασιών), στην οποία έκδοση έπαιξε σημαντικό ρόλο ο τότε Υπουργός Εξωτερικών Θ. Πάγκαλος. Από τη σύλληψή του και εντεύθεν ο Αμπντούλαχ Οτζαλάν είναι ο μοναδικός κρατούμενος στη νησίδα Ιμραλί, σε φυλακές υψίστης ασφαλείας.

Πιο πρόσφατο γεγονός είναι οι απελάσεις των Τούρκων και Κούρδων αγωνιστών, που συμμετείχαν στην ΑΤΙΚ. Μετά από ένα χρόνο συνεχόμενων πογκρόμ και συλλήψεων είχαμε ως αποτέλεσμα δεκάδες συλλήψεις και μια απαγωγή. Την απαγωγή του Μπουλούτ Γιαϊλά, ο οποίος απήχθη από τις Ελληνικές αρχές και αυθημερόν παραδόθηκε στη Τουρκία. Ακόμα τον Φεβρουάριο του 2013 μετά από έφοδο της αντιτρομοκρατικής σε ένα διαμέρισμα στο Γκύζη γίνονται 4 συλλήψεις πολιτικών προσφύγων, επειδή βρέθηκαν όπλα εντός του διαμερίσματος και διώκονται ως ιδρυτικά μέλη «τρομοκρατικής οργάνωσης». Παρ'όλα αυτά, τα όπλα προορίζονταν αποκλειστικά για χρήση ενάντια στον τουρκικό φασισμό.

Ενάντια σε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και εκδόσεις αγωνιστών

Συμπερασματικά, νομικά η υπόθεση δεν ήταν τίποτα παραπάνω από μια υπόθεση απλής οπλοκατοχής, η οποία όμως κάτω από τις εντολές και τις υποδείξεις της Τουρκικής Μυστικής Υπηρεσίας αλλά και της Αμερικάνικης Πρεσβείας, μετατράπηκε σε μεγάλο αριθμό κατηγοριών με προεξέχουσα την κατηγορία για τρομοκρατική οργάνωση, χωρίς να υπάρχει το παραμικρό στοιχείο στη δικογραφία που να μπορεί να το υποστηρίξει αυτό.

Σήμερα, υπό καθεστώς αριστερής και για πολλούς, όπως θεωρούσαν, φιλοκίνηματικής κυβερνήσεως, βρισκόμαστε αντιμέτωποι στη δίωξη με ευρωπαϊκό ένταλμα των 5 Ελλήνων αγωνιστών που συμμετείχαν στην συγκέντρωση της 1 Μαΐου “NO EXPO”. Η EXPO είναι ένα διεθνές καπιταλιστικό «πανηγυράκι» με θέμα την βιώσιμη ανάπτυξη και αφορά τα τρόφιμα. Στα πλαίσια της έκθεσης αυτής δημιουργήθηκε το κίνημα “NO EXPO” το οποίο ήταν μια σύμπραξη από πολιτικοποιημένα άτομα (συλλογικότητες όπως: NO TAV, αγωνιζόμενοι προλετάριοι, καταλήψεις στέγης, αλληλέγγυοι από άλλες χώρες, κλπ.). Οι 5 αγωνιστές που μένουν και δραστηριοποιούνται στην Αγία Παρασκευή παρευρέθηκαν στη διαμαρτυρία ενάντια της έκθεσης αυτής. Το επόμενο πρωί βγαίνοντας από τη κατάληψη που διέμεναν προσήχθησαν απο τις Ιταλικές αρχές και αφού τους πήραν δακτυλικά αποτυπώματα και δείγμα DNA, αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς να τους προσάψουν καμιά κατηγορία. Όμως στις 12/10/15, 6 μήνες αργότερα, η αντιτρομοκρατική εισβάλλει στα σπίτια τους και τους συλλαμβάνει, χωρίς να γνωρίζουν το λόγο, και μετέπειτα της 24ώρης παραμονής τους στην Γ.Α.Δ.Α, τους γνωστοποιείται ότι κατηγορούνται για συμμετοχή στην διαδήλωση “NO EXPO” και ότι προβλέπεται η πιθανή έκδοσή τους στην Ιταλία, έτσι ώστε να εκδικαστούν για την υπόθεση και να εκτίσουν ποινή. Αν και εν τέλη η απόφαση των εφετείων που γίναν στην Ελλάδα είναι η μη έκδοση των 5, η υπόθεση δεν έχει λήξει ακόμα.

Η έκδοση αγωνιστών στην εκάστοτε χώρα, η δίκη και η έκτιση της ποινής τους στη χώρα αυτή αποτελεί μια διακρατική συνεργασία, η οποία αποσκοπεί στην αναβάθμιση της διεθνοποιημένης, αλλά και εγχώριας καταστολής. Όλο αυτό είναι μια απόπειρα ποινικοποίησης των κοινωνικών αγώνων, αλλά και στοχοποίηση των αγωνιστών, με απώτερο σκοπό την καταπολέμηση της αλληλεγγύης μεταξύ των λαών, την ολοκληρωματική θωράκιση της Ε.Ε και τη δημιουργία «κρατών ασφαλείας».

Αυτοδιαχειριζόμενο
ΣΤΕΚΙ Τ.Ε.Ι.
Αθήνας

stekiteiath@riseup.net